

Imidlertid har Udvalget ikke villet gaae ind paa at optage noget Forslag af denne Beskaffenhed, fordi det syntes, som om dette kunde overlades til regulative Bestemmelser fra Rigsrettens egen Side, medens det vilde see noget Smaaligt ud at optage hele denne Detail i Loven.

De to Forslag, som dernæst ere stillede til den 5te §, ere kun Redaktionsforandringer, som jeg ikke skal opholde mig videre ved. Det Samme er Tilfældet med den Indstilling, der er knyttet til den 6te § om Udelættelse af nogle Ord, som man mener at være overflødige.

Lovudkastets 7de § angaaer Udførelsen af Retskriverforretningerne ved Rigsretten, og man har formeent, at denne Paragraph med en forandret Affattelse og med nogle yderligere Bestemmelser, der knytte sig til en senere Indstilling fra Udvalgets Side, kunde faae en bedre Plads længere nede i Loven, hvorfor man senere hen har optaget den Gjensid, der behandles i den syvende Paragraph, og gjort den fornødne Indstilling med Hensyn dertil.

Ved den ottende Paragraph har Udvalget ikke fundet Noget at bemærke. Med Hensyn til den niende Paragraph, har man derimod andraget paa et Tillæg, af de Ord „eller Andre“ i første Linie, hvor der handles om, at belægge med Arrest, og Grunden til dette Forslag er angivet i Udvalgets Betænkning. — Med Hensyn til den 10de Paragraph er det kun en ringe Redaktionsforandring, som man her har andraget paa.

Den ellefte Paragraphs Begyndelse har man derimod foreslaaet affattet paa en noget forandret Maade, idet man nemlig har havt for Øie, at, naar Spørgsmaalet var om en Sag, der blev anlagt efter Folkethingets Beslutning en Sag af det første Slags, som ommeldes i Grundlovens § 73, saa var det vel ikke fornødent ene at binde Folkethinget til at tage en lovkyndig Mand, hvorimod man vel kunde overlade til Folkethinget at vælge den Mand, til hvem det havde en saadan Tillid, at det, naar det ikke vilde vælge en Sagfører, fandt, at Sagen var godt anbragt i hans Hænder. Man har dernæst formeent, at det ikke kunde paalægges Noget imod hans Villie at overtage det ommeldte Hverv, og derfor foreslaaet, at tilføie de Ord

„og villig“ efter Ordene „som dertil findes skiftet“. Og hvad endeligt angaaer det andet Slags Sager, som kunne komme for Rigsretten, i hvilke Justitsministeriet skulde beordre den offentlige Anklager, da har man formeent, at det var i Conseqvents af § 12, at en saadan Ordre blev tillagt en af Sagførerne ved Landets øverste Domstol. Det er disse Betragtninger, som have ledet til det Forslag, som man har knyttet til den 11te Paragraph.

Ved den 12te §, da er der endelig indstillet at udelade en Mellemsetning, der, saavidt skjønnes, ikke har nogen virkelig Folge, idet der i § 12 ikke er knyttet nogen Virkning til den Erklæring, som skulde afføres vedkommende. Man har derfor formeent, at den Sætning: „hvorom han har at erklære sig inden Udløbet af 24 Timer efterat saadan Erklæring af Folkethingets Formand eller af Justitsministeriet er ham afsættet“, bedre kunde udgaae. Endvidere er der andraget paa at forandre Ordene „det Offentlige“ i 5te og 6te Linie til „Justitsministeriet“. Naar man nemlig spørger, hvem der skulde udstede en saadan Ordre, saa formener man, at det maa være Justitsministeriet; det er overensstemmende med hvad der for Tiden gjælder i Henseende til Ordres Udstedelse for Høiesteret, og, kunde der end være Meget, der talte for at forandre dette Punkt i Henseende til Forretningsgangen ved Høiesteret, saaledes, at Justitiarius i Høiesteret udstedte slige Ordre og fordeelte de befalede Sager, saa vilde der med Hensyn til Rigsretten kun være at vælge mellem, enten at Rigsrettens Formand udstedte saadan Ordre, eller at Justitsministeriet gjorde det, og, da nu Sagførerstanden ikke staaer i saadant Forhold til Rigsrettens Formand, at han kunde udstede Ordre, saa har man formeent, at det var Justitsministeriet, som maatte bestikke Forsvareren, ligesom man har indstillet, at Justitsministeriet i det Tilfælde, som ommeldes i den 11te §, og som jeg nyligt berørte, har at udstede Ordre til den af Høiesterets Advocater, som man maatte finde Anledning til at tillægge en saadan Ordre. Den 3die Indstilling ved den 12te § angaaer kun en ubetydelig Redaktionsforandring.

Justitsministeren: Jeg finder ikke